

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

STUDENTS CARE SYSTEM OF THE OFFICE OF SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA 12

22

เบญจวรรณ นุ่นทอง*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร เรืองอ่อน**

ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษา (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ สถานภาพ และประสบการณ์ทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง จำนวน 204 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 17 คน ครูแนะแนว จำนวน 17 คน และครูที่ปรึกษานักเรียนจำนวน 170 คน ผู้วิจัยหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของทาร์ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 135 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 11 คน ครูแนะแนว จำนวน 11 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบใช้ t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง พบว่าสถานภาพ และประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของผู้ตอบ มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยภาพรวมสถานภาพ และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนเพศไม่มีผลแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ABSTRACT

The objectives of this research are (1) Comments on to study the Students care system of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat – Phatthalung and (2) To compare reviews on the Students care system of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat - Phatthalung divided by personal factors included gender, marital status, and work experiences. The sample were 204 people including 17 people of executives, 17 people of homeroom teachers, and 170 people of guidance teachers of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat - Phatthalung The researcher used a sample of Taro Yamane and had a sample of 135 people who were 11 people of executives, 11 people of guidance teachers, and 113 people of homeroom teachers. The tool used in this research was a questionnaire which was conducted from texts, papers related research, and comprehensive questions divided into three sections. The statistics used in this research were frequency, average, percentage, S.D. t-test and F-test.

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

** รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

*** รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงาน วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณอาชีวศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research are (1) Comments on to study the Students care system of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat – Phatthalung and (2) To compare reviews on the Students care system of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat - Phatthalung divided by personal factors included gender, marital status, and work experiences. The sample were 204 people including 17 people of executives, 17 people of homeroom teachers, and 170 people of guidance teachers of the office of Secondary Educational Service Area 12 Nakhon Si Thammarat - Phatthalung The researcher used a sample of Taro Yamane and had a sample of 135 people who were 11 people of executives, 11 people of guidance teachers, and 113 people Of homeroom teachers. The tool used in this research was a questionnaire which was conducted from texts, papers related research, and comprehensive questions divided into three sections. The statistics used in this research were frequency, average, percentage, S.D. t-test and F-test.

The findings were as follows:

1. The level of opinion about Students Care System of educational institution under the Office of Educational Service Area 12 in Nakhon Si Thammarat - Phatthalung Province was at high level. ($\bar{X}$ = 4.05).
2. The results of comparative analysis of opinions about the student Care System of the institution. Under the jurisdiction of the Office of the Secondary Education Region 12, Nakhon Si Thammarat - Phatthalung, it was found that the different status and work experience of the respondents. Affecting the level of feedback about the school student support system. By status overview And work experience The difference was statistically significant at .05, in line with the assumptions set. Sex is not different.

Keyword: Students Care System

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร ได้เข้ามามีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะมีการแข่งขันการสูงทั้งด้านเศรษฐกิจ มีการสับสนในการรับและเลือกใช้ค่านิยม ขาดจิตสำนึกที่ดี ขาดการควบคุมตนเอง รวมทั้งขาดจิตสำนึกในการรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ทำให้เด็กต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดความ คับข้องใจ ขัดแย้งใจ และวิตกกังวล หากปล่อยไว้จะก่อปัญหารุนแรงต่อไป ดังจะเห็นได้ว่า ระยะนี้มีข่าวทะเลาะวิวาท การติดสารเสพติด และการฆ่าตัวตาย ซึ่งนับวันจะมีอัตราเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และจากปัญหาที่กล่าวมา สรุปเป็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนได้ 2 ประการ คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็ก ได้แก่ สภาพความเสี่ยงทางจิตวิญญาณ และปัญหาที่เด็กเป็นผู้สร้างขึ้นกับสังคม ได้แก่ เด็กและเยาวชนกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม (ธีระ รุญเจริญ, 2553, หน้า 4 - 5)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่ง ซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ใช้เป็นมาตรการในการสนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนมีมาตรฐาน โดยการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการจัดกิจกรรมความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม ตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหาดัง ๆ ของนักเรียน เช่น ปัญหาสารเสพติด ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ปัญหาทางเพศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรท้องถิ่น (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2553, หน้า 11)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดให้สามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง โดยมี ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม และได้จัดทำเอกสารและสื่อเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าว ประกอบด้วยเอกสารแนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เอกสารคู่มือวิทยากรเครือข่ายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และวิธีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกรณีตัวอย่างการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามีความเข้มแข็งเกิดผลดีในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลถึงความเข้มแข็งของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือครูที่ปรึกษาที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนตามที่กำหนดไว้ในจรรยาบรรณครู มาตรฐานวิชาชีพและคุณภาพการศึกษา ครูที่ปรึกษาจะต้องมีความรักเมตตาต่อศิษย์ มีสุขภาพจิตที่ดีพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา เป็นแบบอย่างที่ดี อุทิศตนให้กับการพัฒนา นักเรียน พร้อมทั้งจะ

แนะนำและร่วมกันแก้ปัญหา นักเรียน นอกจากครูที่ปรึกษาแล้ว ผู้บริหารก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรม จึงจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 4)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง มีโรงเรียนมัธยม จำนวน 99 โรงเรียน ได้ส่งเสริมให้สถานศึกษาในเขตพื้นที่ได้ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา จากการติดตามตรวจสอบและประเมินผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ กำกับดูแลส่งเสริมสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการศึกษานั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญยิ่ง ด้วยบทบาทสำคัญของครูที่มีต่อการจัดการศึกษา คุณภาพของครูจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อคุณภาพการศึกษาแม้ว่าเราจะพยายามลงทุนในด้านการปลูกสร้างอาคารเรียน การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์และอุปกรณ์การสอนตลอดจนการสร้างหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นแต่การจัดการศึกษาจะไม่ได้ผลเท่าที่ควรถ้าหากไม่มีการเตรียมบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12, 2557, หน้า 23 - 25)

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับสถานศึกษาในการนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผนปฏิบัติหรือการตัดสินใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับสภาพสถานศึกษาและแนวทางการให้บริการด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่นำมาเสนอข้างต้นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง จำแนกตามเพศ สถานภาพ และประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและได้ใช้แนวทางในการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรายละเอียดในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2557 - 2558 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช - พัทลุง จำนวน 17 สหวิทยาเขต จำแนกเป็นผู้บริหาร 17 คน ครูที่ปรึกษา 170 คน ครูแนะแนว 17 คน รวมทั้งสิ้น 204 คน จำแนกตามสถานภาพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ สูตรทาร์ยามาเน่ (Taro Yamane, อ้างถึงในธำนิษฐ์ ศิลปจารุ, 2555, 43) และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามสถานภาพ และเทียบสัดส่วนหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ และประสบการณ์ทำงานแล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 135 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 11 คน ครูแนะแนว จำนวน 11 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 113 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ และประสบการณ์ทำงาน มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert method) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้โรงเรียน โดยส่งหนังสือและแบบสอบถามใส่ตู้รับหนังสือของแต่ละโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 และกำหนดวันรับคืนด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จากการส่งแบบสอบถามไป จำนวน 135 ชุด ได้รับกลับคืนมา 132 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ปีการศึกษา 2557-2558 ซึ่งมีวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่(Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบที (t – test แบบ Independent Samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามสถานภาพ และประสิทธิภาพการทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F – test แบบ One way ANOVA) หากพบความแตกต่าง ก็หาความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC)

1.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

1.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 t – test (Independent Samples)

3.2 F – test (One way ANOVA) และ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง พบว่า

1. เพศ ที่ต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. สถานภาพ ที่ต่างกัน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ประสิทธิภาพการทำงาน ที่ต่างกัน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช – พัทลุง มี 5 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า อยู่ในระดับมากในภาพรวม ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนรองลงมา คือ ข้อมูลที่มีเป็นปัจจุบัน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้สะดวก รวดเร็ว ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ นักเรียนไม่ได้ให้ข้อมูลที่แท้จริง

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 3.86$) และรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ มีการบันทึก และรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน รองลงมา คือ ครู เข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรอง และสามารถแปลผลได้ ส่วนข้อที่มี การปฏิบัติต่ำที่สุดมีการจัดการประชุมครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำหนดเกณฑ์คัดกรองเพื่อจัดกลุ่ม

2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน พบว่า อยู่ในระดับมากในภาพรวม ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ มีการจัดโฮมรูม และบันทึกข้อมูลในการทำกิจกรรม รองลงมาคือ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ การได้รับความร่วมมือจากนักเรียน

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 4.25$) และรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ มีการรายงานผลการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างเหมาะสม รองลงมา คือ มีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และติดตามผล นักเรียน มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม

เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา และการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือมีการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมทางวิชาการ และความสามารถพิเศษของนักเรียน

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 4.25$) และรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ มีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา คือ การประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ มีการส่งต่อภายนอก โดยส่งต่อนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนากรณีที่เกินความสามารถระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้จากการศึกษาเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาอื่นและผู้มีส่วนได้เสียในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม
2. ควรมีการศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากับคุณภาพของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, (2550). คู่มือตัวชี้วัดและแบบประเมินโครงการพัฒนาเครือข่ายการช่วยเหลือด้านสุขภาพจิต และป้องกันสารเสพติดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาปีการศึกษา 2550. กรุงเทพฯ: ปิยอนด์พัลลิสซิ่ง.
- _____. (2553). คู่มือผู้บริหารโครงการพัฒนาเครือข่ายการช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและป้องกัน สารเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: วงศ์กมล โปรดักชั่น.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: วี อินเทอร์เน็ตปรี้น
- ธีระ รุญเจริญ, (2553). ความเป็นมืออาชีพในการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษา ยุคปฏิรูปการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12, (2557). รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2554 นครศรีธรรมราช: ฝ่ายนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2550). แนวทางการดำเนินงานระบบการช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.